

Sygn. akt I CZ 34/07

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Zbigniew Strus

SSN Tadeusz Wiśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku S. K.

przy uczestnictwie J. K. i in.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 kwietnia 2007 r.,

zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Okręgowego w T.

z dnia 23 czerwca 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2006 r. Sąd Okręgowy w T. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie od postanowienia tego Sądu z dnia 18 maja

2006 r. zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 4 maja 2005 r. i oddalającego wniosek o stwierdzenie nabycia własności określonych nieruchomości na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz.U. Nr 27, poz. 250 ze zm.). W ocenie Sądu drugiej instancji, skarga kasacyjna (błędnie oznaczona jako kasacja) nie spełniała wymagań przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

W zażaleniu skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ponadto, w uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wnioskodawczyni nie zamieściła tymczasem w skardze kasacyjnej ani wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, ani też jego uzasadnienia.

Skarga kasacyjna niezawierająca któregokolwiek z elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. dotknięta jest nieusuwalnym brakiem skutkującym jej odrzuceniem w myśl art. 398⁶ k.p.c. Zaskarżone postanowienie było więc trafne, a zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

Inną kwestią pozostaje, że w ustawowym terminie skarżąca wywiodła następną skargę kasacyjną – znowu błędnie nazwaną kasacją – w której zawarto wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania. Rzeczą Sądu drugiej instancji będzie z pewnością zajęcie się nią z punktu widzenia wymagań formalnych i konstrukcyjnych, a w razie pozytywnej oceny – przedstawienie jej Sądowi Najwyższemu.

W zażaleniu zawarto też zarzut niewłaściwego składu orzekającego co do zaskarżonego postanowienia, a to rzekomo ze względu na okoliczność, że dwóch członków tego składu uczestniczyło w wydaniu zaskarżonego skargą kasacyjną postanowienia w przedmiocie stwierdzenia nabycia własności nieruchomości. Trudno to tego zarzutu bliżej się ustosunkowywać, skoro jest on oczywiście nietrafny. Z utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa Sądu Najwyższego, a także i Trybunału Konstytucyjnego - które zapewne autorowi zażalenia jako zawodowemu pełnomocnikowi jest znane – wynika jasno, że w omawianej sytuacji nie ma mowy o sprzeczności składu z ustawą.

Z podanych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.